

Trzy dwory północne, niezadowolone postępowaniem Sir Elliota, podczas sprawy Podgoryckiej, i zaniepokojone obrotem grucym, jakie przybrały wypadki w Serbii, doszły do nowego porozumienia się w sprawie Wschodniej, któreby ich o wiele dalej zaprowadziło, niż dawniej. W rzeczywistości, powtarzamy, że nie narusza nietykalności państwa Ottomańskiego, ale nie uczynią także nic, aby je zabezpieczyć, powzięły postanowienia, które bezsprzecznie wiążą się z tem oświadczeniem, ale niemniej niweczą podstawę tej nietykalności.

Skoro raz zawieramy z Rumunią bezpośrednio umowy handlowe, powiedzieli sobie dwory, trzeba jej także przyznać prawo trzymania konsułów; a mając konsułów, musi mieć ministrów, czy też urzędujących agentów, do którychby się pierwsi odnosili mogli. Skoro zaś nie możemy temu ciatu konsularnemu i dyplomatycznemu rumuńskiemu przyznać tych praw, jakich używamy sami jeszcze w Rumunii, wypadnie nam przeto ustąpić największą część jurysdykcji konsularnej, która w rzeczywistości już od dawna jest tylko cieniem czyli uludą, a raz na tym gruncie urzędzić, jak należy, ważną także sprawę ekstradycji, wydawania rekrutów, która nam zawsze była sprawą kłopotliwą.

Widzicie, że owe niewinne umowy, któreście zaraz w piśmie waszem słusznie oświadczyli, przybrały rozmiary bardzo ważnych traktatów handlowych, zmieniających w zupełności stanowisko międzynarodowe Rumunii. Spodziewamy się, że się dowiemy szczegółowo, jakimi kolejami przechodziły negocjacje w tym względzie, i na jakim punkcie znajdują się obecnie. Traktat z Austrią uważać można w każdym razie za ukończony.

Dzienniki poznańskie nie podały dotąd wielkiej komunikacji, którą nieznanego imienia kapłan, jako tajny delegat, odczytał w niedzielę dnia 11 kwietnia podczas nabożeństwa w Kwiłozu w języku polskim, na mianoowanego przez rząd bez udziału władzy kościelnej proboszcza Kłicka w Kamionie. Akt ten przyjął tylko *Germania* w przekładzie z języka polskiego, z tego więc przekładu niemieckiego napowrót go spolszczamy:

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego! Amen.

Na mocy udzielonego mi ze strony prawowitego zarządu duchownego Archidiecezji upoważnienia, czynię wam wiadomo, że duchowny Kłick, który, jak wiecie, pomimo upomnień swego biskupa Wrocławskiego i bez jego wiedzy opuścił swoją diecezę i przybył do Kamiony, wprowadzony nie przez prawowitą władzę duchową, ale jedynie przez władzę świecką, wbrew przepisom k. rzymsko-katolickiego Kościoła i pomimo wyraźnego protestu władzy duchownej, przywłaszczając sobie zarząd kościoła i parafii w Kamionie.

Tem swoim postępowaniem i z powodu wielkiego zgorznięcia, jakie sprawił parafianom i wszystkim wiernym Kościoła, Kłick skłaniał na siebie owe kary kościelne, któremi przestępstwem tego rodzaju zagroża Ojciec Św. Pius IX, w encyklice swojej z d. 9 lutego, gdzie między innemi te słowa czytamy:

„Owszem oświadczamy, że ci bezbożni oraz wszyscy, którzy w przyszłości podobnym postępowaniem wciągną się w zarząd kościołów, według świętych kanonów prawnie i faktycznie większą klątwę podpadli i podpadną, i napominamy pobieżnych wiernych, aby się zdala trzymali od nabożeństw tychże, aby sakramentów od nich nie przyjmowali i przeczynie unikali obcowania i styczności z nimi, i aby zły kwas nie zepsuł całego ciasta.“

Tak więc według wyroku samego Ojca Sgo, któryście właśnie słyszeli, X. Kłick podpada większej ekskomunikacji czyli klątwie kościelnej, to jest wykluczeniu jest z k. Kościoła rzymsko-katolickiego, a wszystkie jego czynności duchowne, jako: udzielanie chrztu sgo, czytanie mszy szej, słuchanie spowiedzi i odpuszczenie grzechów, rozdawanie szej komunii, odwiedzenie chorych, grzebanie umarłych i t. d. są świętokradztwem, tak iż wszyscy, którzy biorą udział w tych robotach X. Kłicka, nie tylko nie mają żadnej korzyści ze szych sakramentów, lecz nadto ściągają na siebie kary kościelne. Prócz tego powinniście wiedzieć, że Kłick, lubo ksiądz, nie ma wszelako władzy dawania absoliucji; jeśli przeto kto z was albo z parafian kamioneckich, nie wiedząc o tem, spowiadał się u niego, to niechaj wie, że absoliucja dana przez niego, nie znaczy nic u Boga, i że musi z tych samych grzechów spowiadać się jeszcze raz u innego kapłana.

Dalej upominam was, abyście dla zbawienia waszej duszy nie tylko sami strzeżli się od wszelkiego obcowania z księdzem ekskomunikowanym, ale oraz innych tu nieobecnych, osobliwie zaś z nieślubnymi kamionnych parafian przestrzegali. Zachowajcie się przytem spokojnie i wstrzymujcie się od wszelkich zaczepki i wyzywek, któreby mogły jeszcze większe spowodować nieszczęście; podobne zachowanie się zalećcie parafianom Kamiony. Módlcie się przytem gorąco do Boga, aby udzielił swej łaski księdzu Kłickowi, iżby ten przyszedł rybko do opamiętania i jak najspieszniej zerwał się bezprawnie objętej parafii, nie czekając, aż go kara Boga dotknie.

Albowiem powiadam wam, że jeśli nie będzie robił pokuty, i złego, które zrzucił, nie naprawi, wszechwładny Bóg zdruzgotuje go w swoim strasznym sądzie, tak jak ja w tej chwili druzgotuję tę gronnicę. Amen.

Jutro we wtorek 20go b. m. południowo wschodnie powiaty w Księstwie Poznańskim wybierać mają posła do Izby wyższej sejmiku pruskiego w miejsce zmarłego hr. Teodora Mycielskiego. Wybór Poleka, jak pisze *Kurier Pom.*, jest zapewniony, to jednak nie powinno wstrzymać wyborców od zwrócenia uwagi na wybór godnego obrońcy interesów religijnych i narodowych.

Wiedza 18 kwietnia. Z sejmów krajowych dochodzą już wiadomości o pracach merytorycznych; cała zaś czynność tych reprezentacji krajowych idzie tokiem spokojnych, przedmiotowych obrad i gruntownego zastanawiania się nad sprawami kraju. W dwóch sejmach poruszono kwestyę zasadniczą, mianowicie w sejmie dolnoaustriackim i styryjskim. W pierwszym z nich nie stawili się na sejmie sejmowa biasku z St. Pölten, a nieobecność swoją usprawiedliwił wielkim zajęciem wypływającym z jego urzędu. Usprawiedliwienie to X. biskupa przydzielił osobnej komisji, której sprawozdawcą Dr. Kopp poruszył w swem sprawozdaniu kwestę zasadniczą, czy pościć się z głosem wiarym mogą bez zezwolenia usnąć od czynności parlamentarnych. Sprawozdawca rozbił ją

szczegółowo na kwestyę przysięgi do przekonania, że postawie ci tak samo jak wybierani mają w razie przeszkody upraszać sejm o udzielenie urlopu i wniósł w końcu, aby usprawiedliwienie X. biskupa z St. Pölten uznać za nieuzasadnione. Sejm dolnoaustriacki wniosek ten przyjął; zdaje się a toli, że cała ta sprawa nie ma żadnego celu praktycznego, bo chociażby nawet X. biskup nie usprawiedliwił swej nieobecności, to głosu wiarym sejm mu odebrać nie może, bo regulamin sejmowy nie może obalić ustawy. Tendencja tego wniosku zasnado widoczna.

W sejmie styryjskim zaś przy rewizji regulaminu obrad sejmowych uchwalono, aby nad odpowiednią daną przez rząd na interpelacyę, mogła w danym jakimś wypadku, toczyć się dyskusja. Namieśnik br. Kübeck sprzeciwiał się tej uchwale, a urzędowa *Grazer Ztg* ogłosiła artykuł, w którym dowodzi, że sejmom wcale nie służy prawo interpelowania rządu, które zostało tylko nadane Radzie państwa na mocy ustawy zasadniczej. Rząd odpowiedział jest tylko przed reprezentacją państwa, ale nie przed sejmem, i dla tego tylko Radzie państwa służy prawo poddawania czynności rządowej krytyce. „Artykuł ten sprawił wrażenie“ pisał jeden z dzienników półurzędowych, nie wiedząc dla czego, bo prawa wnoszenia interpelacji nikt sejmom odebrać nie może, jak długo regulamin je dopuszcza; § 19 zaś ordynacji krajowych dostateczną jest odpowiedzią na twierdzenie organu rządowego, jakoby sejm nie miał prawa badania czynności administracyjnych rządu. Paragraf ten najwłaściwiej zawiera przepis, że „sejm razda i czynią wnioski co do ogłoszonych powszechnie obowiązujących ustaw i zarządzeń ze względu na wpływ ich na dobro kraju“ itd. Pod ogólnymi zarządzeniami nie podobna nic innego rozumieć, jak tylko czynności administracyjne rządu; sejm musi mieć w tym razie prawo kontroli, bo to zresztą odpowiada duchowi konstytucji. Ina jest zupełnie kwestya co do odpowiedzialności rządu wobec sejm. Takie stanowisko jak w sejmie styryjskim, zajmuje rząd nie po raz pierwszy.

— O podróży N. Pana do Galicji czytamy w *Presse*: „Pomimo, że Cesarz zabawił jeszcze na cztery tygodnie w Dalmacji, a już robią się wstępne przygotowania do drugiej większej podróży, którą monarcha podczas lata ma odbyć. Celem jej, jak wiadomo jest wschodnia część państwa, kraj Bukowina, który N. Pan przyobiecał zwiedzić z powodu 100-letniej rocznicy wstąpienia tego kraju do Austrii. Droga do Czerniowca poprowadzi Cesarza przez Galicję. Jak słyszemy, Cesarz zatrzyma się w kilku miastach galicyjskich, a mianowicie w Krakowie, Tarnowie, Przemyślu i w Lwowie. Dla Krakowa projektowany jest pobyt dwudniowy, dla Tarnowa i Przemyśla jednodniowy, dla Lwowa czterodniowy. Ewentualnie wstąpić ma także Cesarz do Łańcuta, posiadłości marszałka sejm. hr. Alfreda Potockiego. Czy N. Pan uda się do Brodów, nie jest jeszcze postanowionem, gdyż szczegółowe i ostateczne ułożenie programu podróży cesarskiej może dopiero później nastąpić.“

Ziemia Polska.

Ohydny akt apostaty Popiela, o którym w ostatnim numerze pisma naszego pisaliśmy na wstępie, brzmi jak następuje:

Akt katedrałnego duchowieństwa Chłomskiego.

W imię Ojca, Syna i Ducha Świętego.

My, z łaski Boskiej, zarządzający diecezą Chłomską, duchowieństwo katedrałne i członkowie konsystorza Kościoła grecko-unickiego w Królestwie Polskiem, na niejednokrotnych naradach wzięliśmy na rozważenie co następuje:

Wszystkim nam, zebranim tu w imię Boże, wiadomo, jak znaczący i trudny czas przeżywa teraz dieceza Chłomska, która uwydatnia dążenie do urzędowania spraw kościelnych i utrwalenia duchownej swojej pomyślności. Religijno-moralne życie wiernych przedstawia pole, gdzie dokończy się walka pomiędzy starym a nowym porządkiem kościelnym nabożeństwa, walka z oczywistą przewagą powożenia i szczególnością na stronie przedsięwziętych reform w duchu prawosławia, jak tego jawnie dowodzi świeży fakt przyłączenia się licznych parafii unickich do prawosławia. Z drugiej strony, ostatni list najświetliwszego papieża, wymagający powrócenia unitów poprzednich niewłaściwych wschodniemu obrządkowi nowości przy odprawianiu nabożeństwa, stawia nas i wiernych naszych w niezliczone trudności, które pokrocie mogą być wyrażone w następujących założeniach; albo pozostać w posłaństwie największemu papieżowi i natenczas należy naruszyć zasadnicze prawa unii, przez przywrócenie zlatynizowanego obrządku, albo pozostać przy dawnych prawach unii, zatem być nieposłusznymi woli papieża, a natenczas wierni nasi pozostaną bez swego arcybiskupa. Albo ponieważ oczwiana bez pasterza dezorganizuje się, jak powiedziane jest w Piśmie świętym: „poraża pasterza i rozprosza się owce trzody“ (Zachar. 137), to co pozostaje nam do czynienia? Gdzie szukać duchownego kierownika, któryby był dla nas i dla naszych wiernych narzędziem oświecenia i zesłania łaski boskiej? Wszystko to skłania nas do poddania uważnemu badaniu, jak ponownym postąpić dla dobra Kościoła (Dzieje, XX, 21), dla zbawienia dusz (Piotr, V, 2), poronionych naszym pasterkiem troskoma i staraniami i dla pokoju z naszym sumieniem.

Obecne położenie diecezji ma korzenie w odległej przeszłości i pozostaje w zależności od samego powstania nauki, której jesteśmy wyznawcami i sługami, oraz losów, którym z dopuszczenia Wszechomocnego i Wszechdobrego Boga podlegało z biegiem lat.

Ze wschodu, z Kościoła greckiego zajeżdża światło prawdy chrześcijańskiej nad ludami słowiańskimi. Świeci równi apostołom Cyryl i Metodyusz, opowiadając słowo Boże pomiędzy słowianami, przetłumaczyli na ich język rodowity Pismo św. i szerząc księgi do nabożeństwa. W tym samym języku odbywa się opowiadanie ewangelii przez księży greckich pośród rosyj za Włodzimierza św., który z Byzancjum przyjął chrześcijaństwo; składa się ońaż bezkrawa, który towarzyszą modlitwy i pieśni, według obrządku kościoła wschodniego. W pierwszych początkach powstania Państwa Ruskiego, prawosławno-wschodnie wyznawstwo głęboko przejmując podstawy ludowego życia ruskiego, łączy się z politycznym i społecznym ustrojem Państwa, uświata rodzienny był rosyj, stanowi źródło oświaty i rozwoju narodowego. Rosjanie widzieli w swem wyznaniu święte mienie, które powinni zachowywać w niezmiennej czystości i całości, a nazwa „rosjania“, jednocy się i zlewa z nazwą „prawosławno-wschodnie“.

Prawdy te jasno pocuwal hierarchowie, którzy zamierzali w końcu XVI wieku, kiedy Rosja zachodnia, w skutek różnych niezgodności wypadków, była podległa Litwie i Polsce, unie z Rzymem, dokładnie i ściśle wymawiając nietykalność i całość wschodniej nauki i zachowanie całego prawosławnego obrządku a ograniczając zjednoczenie z Rzymem na samem tylko uznaniu władzy papieża nad Kościołem ruskim-zachodnim. W oryginalnym dokumencie, złożonym przez biskupów Pojeja i Terleckiego w 1595 roku papieżowi Klemensowi VIII, wyrażone było, że ruscy hierarchowie proszą papieża rzymskiego o pozostawienie ich przy wierze, sakramentach i obrządkach Kościoła wschodniego w niczem ich nie naruszając, lecz pozostawiając tak, jak było w starożytności, a przy polgoczeniu Kościołów, o potwierdzenie za siebie i za swych następców, że warunki te nigdy nie będą naruszone. W takim tylko wypadku, to jest kiedy wszystko to będzie przyjęte, zachodnio-ruscy hierarchowie upoważniali Hipacyusza Pojeja i Cyryla Terleckiego w imieniu ich (biskupów), osędu duchowieństwa i wiernych uznać podległość papieżowi jako najwyższemu pasterstwu Kościoła Chrystusowego. Pierwsi ordynacyjni unii nie śmieli, nie dędywali się targować na religijną wiary ludu, na odprawianie nabożeństwa i obrządku, przekonanym że wszelkie podobne ich uświatowanie napotka jednomyślnie i grzeźne oparcie ze strony całej masy ludności. Ale zraz po tem biskupi unicy, którzy zdradzieli w duszy interesa ludu i swe wyznanie pod naciskiem rządu polskiego i kierownictwem zarządów w trybach jezuitów, stopniowo zmieniając ustawę kościelną i wprowadzając do składu apostołskich dodatków i „Syna“, zapominając o wyrazach apostoła Pawła (2 Tymotej, I, 6, 7): „Napominam cię, abyś wznosił łaskę Bożą, która jest w tobie przez włożenie rąk moich: albowiem Bóg nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy i miłości i trzeźwości.“

Jakkolwiek zgrocnie omyslane były środki dla złączenia ludu zachodnio-ruskiego w sieci panowania rzymskiego i dla spoliczenia, ale zraz na początek, przy ogłoszeniu unii, lud odgali wewnętrzne znaczenie dokonanego wypadku: w zjednoczeniu z Rzymem dostrzegł niepodległość jedynie biskupowi rzymskiemu, lecz targując się na czystość wyznania wschodniego, na podstawy życia ludowego i na narodowość, rozumiał, że unia dotyczy nie tylko wyznania, lecz skierowania jest ku zupełnemu pochłonięciu rosyj i wypiciu nawet ich nazwiska — że nawrócenie na unie musi pociągnąć za sobą przejście na katolicyzm, a następnie całkowite i zupełne spoliczenie. Ztąd ta straszna zaciętość, jaką lud matoruski okazał w samym początku względem unii a nawet względem samej nazwy „unia“; ztąd strasne postępowanie wojny domowej, nasechowane niesłychanymi okrucieństwami z obydwóch stron. Ciężką to chwilę przeżywała i ziemia Chłomska, odznaczająca się szczególną wytrwałością i wiernością dla prawosławia, szczególnie w miejscowościach, które weszły do składu gubernii Siedleckiej.

Licznymi smutnemi i bolesnemi wypadkami raptownie są stronice historii unii, która wywołała ze strony prawosławnych zaciętą wojnę religijną. Przedkowie nasi walczyli, cierpieli i umierali za czystość i całość swej wiary prawosławnej. Wieczna pamięć wielkim bohaterom tej epoki, którzy z dzielną walecznością walczyli za dobrą sprawę, i pokorą parafianym pasterzom Kościoła, którzy będąc pozbawieni światła oświaty i doprowadzeni do stanu poniżającego, silnie bronili wiary i narodowości, a z apustosożnej i zniszczonej apłiszczyńcy ojców, ocallili nietykalne poczucie jedności plemienia ruskiego i wiarę przekazaną przez przodków.

I tem więcej wymagane było uświatów i poświęcenia ze strony prawosławnych prawosławia, im bardziej nalegająco i śmielej działali ordynacyjni unii. Sami rzymscy papieże od czasu do czasu wstrzymywali gorliwość i pociępie głosieli i ordyników unii, dających do co najspieszniejszego zamienienia jej na katolicyzm i swemi bullami potwierdzając świętość i czystość kościelnego obrządku wschodniego, polecali zachowanie takowego przy odprawianiu nabożeństwa. Nietkóry z bogobojnych i roztropnych biskupów, obrażeni niewłaściwem męszaniem się duchowieństwa katolickiego do spraw unitów, starali się do pewnego stopnia przeciwdziałać mu i ocalić unie od ostatecznego pochłonięcia przez katolicyzm.

Zaledwie upłynęło pół wieku od czasu wprowadzenia unii, Matorosy z pierwowzronowem miastem Kijowem, przeszła pod potężną rękę monarchy Moskiewskiego, zdolawszy zachować w całej czystości wyznawstwo prawosławne i obrządek wschodni, ponieważ władza papieska narzucała była ludowi ruskiemu bez jego na to zgody. Ale od tego czasu coraz więcej i więcej wprowadza się nowości do obrządku unickiego, dla tego, że z jednej strony cała prawie szlachta wschodnio-ruska zdoleła przejść na łatinizm, a z drugiej rząd polski i stronni two jezuitko-szlacheckie naprężają wszelkie usiłowania dla zgaśnięcia różnicy pomiędzy katolicyzmem a unitwem, żeby zapobiedz odpańdciu od Polski pozostałej części Rosyi zachodniej, stale i bez przerwy, pomimo unii i wszelkich jej podstępów i uciśków, głośno oświadczać się sympatye dla pokrewnej i jednoplemiennej Rosyi. Sobór zamojski 1720 r. usiłował doprowadzić Kościół grecko-unicki do ostatecznej organizacji według wzoru łacińskiego, ale w rzeczywistości nie było pokoju i zgody pomiędzy temi ciągle zbliżającymi się z sobą, w osobie swych przedstawicieli, biskupów, wyznawcami, a w końcu XVIII wieku powstały nawet okrutne prześladowanie proboszczów grecko-unickich, z powodu podejrzywania ich o związki z Rosyanami i dążenie do oderwania prowincji zachodnio-ruskiej od Polski. Wszystkie te szluzne i gwałtowne środki nie zapobiegły jednak i nie zmieniły przeznaczonego Polsce losu, a tylko rozjątrzały i oświecały lud ruski. Ze skłonieniem bytu politycznego Polski, unia, w prowincjach, które odeszły do Rosyi, zaczęła szybko upadać; za panowania Katarzyny II przeszła na prawosławie około dwóch milionów unitów, a w 1839 r., za panowania błogosławionej pamięci Cesarza Mikaja Pawłowicza, i pozostali unicy zachodnio-ruscy, po uroczystym wyzyczeniu się unii, przyjęci zostali na łono Kościoła prawosławnego. Tak, z nadzwyczajną łatwością runęła sprawa podtrzymywana podwojem gwałtownością z jednej strony gwałtownością sumienia, z drugiej uciśkami materialnymi. Zatem sprawa unii była sprawą ludzką, a nie sprawą boską. (Dzieje, V, 38).

Nie taki był los kraju Chłomskiego, stanowiącego niegdyś kraniec księstwa Halickiego. W skutku szczególnych okoliczności politycznych, odwiecznie ruska ziemia pozostała przylączona do Królestwa Polskiego, które weszło do składu Cesar-

stwa w 1814 roku według traktatu wiedeńskiego. Nietolerancja religijna, nieprzejrzałość do ludności ruskiej, dążenie do panowania, które przeszły w spadku od dawnej Polski do potomstwa, uwydatniły się i teraz w całkowitej sile. Ściślejszo się tylko pole działania, lecz nie zmieniły się dążenia. Świdocz o tem szereg powstań, intrzy, tajnej walki przeciwko władzom, zarządkom, nieprawdopodobnie obłąsien, postawieniu i rozporządzeniom rządu, zmierzających do dobra ludu. Tymczasem im śmielej i nieroztropniejsze były usiłowania wszczęcia zamieszek i nieładów, tem bardziej wprowadza się nieporządek do kościelnego obrządku grecko-unickiego, tem jaśnie i dokładniej wyraża się zamiar doprowadzenia go do zupełnego podobieństwa z obrządkiem katolickim. Z cerkwi robią się kościoły, z liturgii — masa, zamiast śpiewu kościelnego wprowadzanie jest granie na organach, zamiast nabożeństwa wieczornego, jutrzni i horae, ukazują się różańce, godzinki, zamiast kazania ruskiego — kazanie w języku polskim i t. p. Jedne nowości upoważnia władza dycezyjna, drugie wprowadzają sami proboszczowie, skąd zupełna dowolność, nieporządek, różnorodność w odprawianiu nabożeństwa. Jednocześnie parafie długo pozostają bez księży; dokonywają się w wielkiej ilości przejścia na łatinizm greko-unitów, zmuszonych z konieczności do uciekania się do księży katolików do spowiedzi i zaspokojenia innych potrzeb duchownych, tak że w niektórych miejscach dla grecko-unickich księży przedstawia się niemożliwość pozostania bez parafian; podlega zaborem mienie kościelne, pozostawione bez opieki; zabierane są pola, należące oddawno do proboszczów; nakoniec same świątynie, po większej części dochodzą do ostatecznej ruiny i zapuszczenia.

Nieszczęsne położenie Królestwa Polskiego, które doznało szeregu klęsk, podległo spustoszeniu w skutku intrzy i spisków, zwróciło nakoniec na siebie uwagę rządu. Najjaśniejszemu Panu podobają się oświebodzić włościan od zależności poddańczej, nadawasy im grunta; potem nastąpił cały szereg reform, które zmieniły kształt kraju: urządziły zostały gromady wiejskie, z nadaniem im samorządu; zaprowadzone zostały szkoły wiejskie, w których dzieci włościan mogli otrzymać elementarne wykształcenie, wolne od paującego wpływu agitatorów politycznych; urządziły zostały na nowych zasadach, bardziej odpowiednich współczesnemu stanowi nauki i potrzebom kraju, średnie i wyższe zakłady naukowe, w których młode pokolenie mogłoby pobierać wychowanie w ruskim duchu. Jednocześnie z szczerobliwoci Monarchy, duchowieństwo grecko-unickie otrzymało płacę, co dało mu więcej środków poświęcenia się sprawie służby pasterkiej, oraz uwolnienie zostało od zależności od różnorodnych kolatorów i opiekunów; zostały nowo zbudowane, odrestaurowane i wyposażone zrujnowane cerkwie i w ogóle zwrócono uwagę na stan i potrzeby Chłomskiej diecezji grecko-unickiej.

Nie mogli pozostać nieczułym i bezczynnym na tyle dobrodziejstw lud i duchowieństwo. Pod wpływem nowego życia, zmartwychpowstało i ożywiło się w nich, którzy wynieśli z długich pokus język i tredecy ojców, poczucie związku z pokrewną Rosją. W obec ruchu ludowego, uprawionego przez uczucie wdzięczności miłości dla Monarchy, który rozważał pęta niewolnictwa ciągnącego tak długo nad ludnością — duchowieństwo poczuło konieczność uważniej rozważyć swe położenie w kraju i jaśnie poczuć swe stosunki i obowiązki względem wiernych. W podstawie działalności duchowieństwa stanęła myśl: że obowiązkiem jest działać dla dobra i zbawienia dzieci Bożych (Ephez. IV, 11-13), powierzonych ich staraniom pasterkim, a nie poświęcać siebie i czas na intrzy polityczne, na szkoda temu samemu ludowi ruskiemu, do którego należą i oni sami.

(Dokończenie nastąpi.)

Kronka miejscowa i zagraniczna.

Kraków 19 kwietnia. Meteorologowie stracili w tym roku głowę. Bo czyż mogli przewidzieć, że w kwietniu będzie padał śnieg we Włoszech, a w Egipcie zimno przetrzejsze, niż nierzaz przez całą zimę. W Karpatach nowe śniegi spadły przed tygodniem, chociaż dawno nie stajały, a do stacyi kolei żelaznej Kijowsko-Wołoszkiej jechał jeden z obywateli tamiecznych w zeszłym tygodniu od siebie 26 wiorst sankami. Wiatr północny dmie nie tylko u nas, ale aż po Adryatyk, a na zachodnich morzach burze panują.

— Wczoraj wieczorem przejechała tędy z Wiednia do Lwowa hr. Gólcowska, żona Namieśnika, z rodziną. W tuższym zakładzie dla osierotonych chłopców u św. Józefa odbył się wczoraj rano po mszy św. w kaplicy zakładu, doreczny egzamin w szkole, mieszczącej przeszło 50 uczniów. Z odpowiedzi chłopców można było poznać przekonanie, że czego ich w tej szkole uczą, niewątpliwie im i społeczeństwu wyjdzie na korzyść. Zadawano pytania z religii, rachunków, historii naturalnej, geografii i historii polskiej; okazano wzory kaligrafii i rysunków, a czytanie świadczyło, że dzieci pojmowały należyte to, co czytali; nakoniec cała szkoła zabrziała chórem dźwięcznych głosów, tak pełnym i rytmicznym, iżby się nim najsłabszy nauczyciel śpiewu mógł popisywać.

Zasłagał to X. Papieża, kamelity, nauczyciela religii, p. Orzechowski, nauczyciela ludowego i p. Józefa Kurzyńskiego, zawiadowcy zakładem; wreszcie, i rozumie się na pierwszym miejscu, p. Michałowicki, niedawno zgasił opiekunki zakładu, którą dziś zastąpiły jej dziećci, godne takiej matki. Z miasta Krakowa, z wyjątkiem jednego radcy, na egzaminie nikogo nie było. Szkoła, że reprezentacja gminy tak mało zajmuje się zakładami, które są dla niej prawdziwą pomocą w spełnianiu obowiązku utrzymywania swoich obywateli.

— Pan J. Kiciński, dyrektor Towarzystwa zaliczności, nadesłał nam na pogorzelców Gorlic zebranych przez siebie kwotę 13 złr. 90 c., do której przyczynili się: pp. K. Majzel 3 złr.; B. Swolkien 2 złr.; H. Tuchel, S. Rosenzweig, T. Joachimowicz, M. Skulski, J. Tomaszek, K. Bobiewiczowa, J. Niemcz, J. Gólcowski po 1 złr.; A. Nalepa 60 c.; Fr. Morze 30 c.

— Dalszy spis skladek na zakupno obrazu Matejki Unia, na rpe p. Henryka Kieszowskiego nadesłanych: Za pośrednictwem p. Adolfa Dobrzyńskiego prezesa Rady powiatowej Nowo-Siedleckiej: z dalszych skladek złr. 73 c. 40; Rada miasta Krakowa złr. 400.

— Jutro we wtorek od godz. 12ej do 1ej w południe w Muzeum techniczno-przemysłowym odbędzie się siedemnasty publiczny odczyt docenta Uniw. Jagiell. Dr. Teofila Ziembę: „Dzieje oświaty“.

— X. Jan Kanty Skrzyński, proboszcz załogi wojskowej w Krakowie, otrzymał od X. Macieja Hirschlara, biskupa diecezji przemyskiej, a za zezwoleniem N. Pana godność kanonika tytularnego.

— D. 13 b. m. umarł w Krakowie słuchacz medycyny Kaz. Wilczyński z Działoszy na Kr. Polskim. Roz-

prawę jego o smaku, drukował *Przegląd lekarski* w tym roku.

— Jeszcze d. 12 b. m. znikła z domu pod L. 65 na Wiosłopolu 10-letnia Maryanna Miaszkowska, córka wdowy tam zamieszkałej i dotąd niema jej śladu. Ma ona ciemne włosy, jest wzrostu małego, odziana w ciemny wełniany kaftanik, spódnicej lilii z czarnym obszyciem manastrowem, chustkę w kratę a na szyi mała dwie nitki fałszywych perelek.

— Policja wysłała matkę dziewczęcia niezłego znalezione w upuszczeniu kanału pod L. 175 przy ulicy Wiśniej d. 16 b. m.

— W sieni domu pod L. 483 przy placu Dominikańskim, znaleziono wczoraj wieczór dziecko płci żeńskiej, mogące mieć kilkanaście miesięcy.

— Strażnik policyjny przytrzymał wczoraj na Kasimierzu Macieja Pieczonkę włościanina z Niepołomic, gdy sprzedawał korale znalezione. Przyznał się, że skradł je siostrze swojej.

— Donoszą nam, że p. Friderici Jakowicka i p. Marek dać mają w mieście naszym koncert w d. 24 b. m. w sali hotelu Saskiego, w przejeździe swym z Kijowa do Warszawy. Przyjmowani oni byli w Kijowie i Odessie, gdzie dali kilka koncertów, z nadzwyczajnym zapalem. *Journal d'Odessa*, który mamy pod ręką, mówi następnie: „P. Friderici poprzedzona rozgłosom swej sławy usprawiedliwiła w zupełności cośmy o niej czytali i słyszeli. Posiada ona prawdziwy sopran, który się z równą łatwością nadaje do rodzaju lekkiego jak dramatycznego. Ouszar jej głos silny, sympatyczny, dźwięczny i meteliczny, połączony z prawdziwą metodą wokalną, tworzy rzadką całość.“ „Cóż powiedzieć o p. Marku? religijne milczenie panujące w sali podczas gry jego, bardziej jeszcze dowodzi, niż oklaski po odegraniu każdej kawałki, wrażenia, jakie gra jego wywiera.“ Oboje artyści zbyt zaszczytnie znani są u nas, aby potrzeba było zachęcać publiczność do liczego zgromadzenia się na koncert.

— Z magistratu miasta Jasła otrzymujemy następujące pismo:

Prosimy o łaskawe umieszczenie następującego sprostowania korespondencji w dniu 1ym kwietnia r. b. L. 80 w *Czasie* z Jasła umieszczonej, a to w myśl uchwały Rady miasta z d. 11 b. m.

W chwili, kiedy klęska pożaru dotknęła sąsiednio miasto Gorlice, tutejszy c. k. Starosta zajął się gorliwie wyszukaniem środków pomocy, napisał do wszystkich kolegwów całego państwa o urządzenie między sobą składki dla urzędników politycznych, pożarem dotkniętych, i tą drogą uzyskanie 3277 złr. 86 cent. odesłał na rpe p. Starosty gorlickiego.

W celu niesienia pomocy biednej uczącej się młodzieży, komitet złożony z pp. Starosty, burmistrza, dyrektora gimnazjalnego i inspektora szkół okręgowych, a wsparty najgorliwszym zajęciem się przy zbieraniu fanów przez panie starostę i Kotarską, zebrał kwotę 799 złr. 98 c. i tą wspólnie i odpowiednio celowi rozporządził.

Dyrekcja Kasy oszczędności doradza powszechnego szacunku i zaufania, i jej zawiązać mamy rozwój całej tej instytucji dobroczynnej, dyrektor bowiem i zastępcy nie tylko przez 8 lat pracując bez najmniejszego wynagrodzenia za fatygę i czas tracony, lecz często z własnych funduszy nagłe wypłaty uiszczają — tych więc stosownie do § 44 statutu, reprezentacja miasta z pośród członków Wydziału wielkiego wybrała, a że członkowie komisji tylko za dobrem instytucji przemawiali, a działnikami nie są i nie byli, możemy korespondenta solennie zapewnić i prosimy go, aby swoje siły i chęci z naszymi ku dobremu celowi połączył, gdyż tylko z połączonymi siłami możebnem jest zdziałanie czegoś pożytecznego.

Magistrat król. miasta w Jasle, d. 15 kwietnia 1875.

Burmistrz Koralewski.

— Z podwórza plebańskiego w Polance w powiecie Myślenickim uprowadzono parę koni z wózkami węgierskimi, którym przyjechał proboszcz z Krzywaczki, a to w skutek odejścia woznicy. Wózek był nakryty czerwonym dętką, konie miary średniej, gniazd, wartyjce parsel reńskich.

— **Zakliczyn** nad Dunajcem d. 17 kwietnia. W nocy 15 b. m. zgorszył w naszym mieście przez podpalenie dwie stodoły wartości 900 złr. Strat ogólna ochotniczo pod kierunkiem swego kapitana p. Fr. Mer-czyńskiego zdołała pożar party dość silnym wiatrem nawet po rozrzuconiu stodoł zdławić, nadpalone drzewo ocalało. Tylko usłoności strasy tej zawiądzęcy naley, że pożar nie wyrządził szkód większych, zagrażał bowiem całemu miastu, gdyż oprócz jednej sikawki, brak wszelkich przyrządów do gaszenia a straż pożarna nie poparta prawie od nikogo, o własnych, nader szczupłych funduszach istnieje. Wprawdzie hr. Karol Lanckoroński, właściciel państwa Melsztyńskiego, w którego skład i nasze miasteczko wchodzi, rozporządził jeszcze przed rukiem, aby zarząd tegoż państwa kupił sikawki i inne przyrządy niezbędne potrzebne, lecz dotąd zarząd ten zaniedbał tego uczynić.

— Zeszyt 8y *Przeglądu Lwowskiego* z 15go kwietnia zawiera: „Bezwyznaniowcy w społeczeństwie moskiewskim“, — „Wolny, Podole i Ukraina podczas powstania Kościuszkowskiego“, — „Z podróży po środkowej Afryce“, — wspomnienie Bakera i Livingstonea, — „Dr. Strauss i wojna przeciw księgom świętym w Niemczech“ (c. d.), — „Rozwiązanie zagadki“ (c. d.), — Publikacje Akademii Krakowskiej; — Bajki generała Fr. Morawskiego; — Listy z Wiednia; — Kronika.

— Aż trzy dzienniki we Lwowie skonfiskowano w piątek: *Gazetę Narodową*, *Dziennik Polski* i *Ojczyznę*, i wszystkie trzy wyszły ponownie z wypuszczeniem następują, za które były zabrane. Wszystkie te ustawy trwały się rewizji odbyły u p. Wiktora Wiśniewskiego.

Dr. Polaki tak pisze: „U p. Wiktora Wiśniewskiego, opiekuna „ubogich a zasłużonych“, odbyła się dziś rano bardzo ścisła rewizja sądowo-policyjna. Kierował nią sędzia p. Litwinowicz (adjukt sądu karnego), a systemat komisarz policyjny p. Krynicki, w dość licznym orszaku żołnierzy i agentów policyjnych, którzy obstawili dom przy ulicy Ochonek pod L. 6, i od godz. 7 rano do 11 $\frac{1}{2}$ w południe nie wpuszczali nikogo do pomieszkania p. Wiśniewskiego, którego zastano jeszcze w łóżku. Wzięto nasamprzód z niego protokół co do jego działalności opiekuńczej. A następnie komisja zabierała księgi rachunkowe, kwity i małą korespondencję w sprawie datków „dla ubogich i zasłużonych“ prowadzoną.“ Dodaje zaś **Dr. Polaki**: „Z powodu uwag o tym fakcie, numer dzisiejszy został skonfiskowany

Dalej toż pismo donosi z pod Ostrawy, że na żądanie w Witkowie, aby woli byli do pracy w niedzielę i święta, urzędnicy przedstawili ich jako bułwaczy. Robotnicy udali się jednak do starostwa w Miskiu, aby uczynić żądany sądowy ich żądania.

Nr 16 *Gazety słowackiej* wawerskiej zawiera: „Postanowienia i rozporządzenia rządowe: — „O karalności bankructwa prostego; — „Jurisprudencja senatu cywilnego; — „Kronika zagraniczna; — „Wiadomości bieżące krajowe; — „Przewodnik sądowy; — Odcinek: „Literatura i krytycy (c. d.).

Nr 510 *Kłoso* zawiera: „Bakalarze,“ powieść Adama Fluga (c. d.); — „Obrazki czasu i ludzi,“ powieść Berlicza Sas (c. d.); — „Listy z czarnych gór,“ przez Sygurd Wiśniowskiego (c. d.); — „Podpatrzni,“ przez *** (z rycin); — „Pierwszy dzień Wielkiej Nocy,“ przez R. (z 2 rycinami); — „Grobowiec kardynała Fryderyka Jagiellończyka w katedrze krakowskiej,“ przez R. (z rycin); — „Przegląd muzyczny,“ przez W. Dzięzińskiego; — „Przegląd polityczny; — „Pokoje; — „Geniusz ludzkości (c. d.); — „Wiadomości bieżące z pola literatury i sztuki; — „Kronika naukowa,“ przez T. Skomrowskiego; — „Od Redakcji.“

Do jednej z aptek wiedeńskich wszedł przed dwoma dniami jakiś źle ubrany wyrodnik, z wyrazem szalonego obłąka, który wchodził do apteki, a nie do apteki. Aptekarz na podobne żądanie odpowiedział zapytaniem, na cooby potrzebował tak silnej trucizny? „Chcę jechać do Berlina,“ odpowiedział, „odpowiedź podziękuję Kullmannowi wiedeńskiemu. Aptekarz posłał po policyjnego i odwieziono robotnika do domu obłąkanych. Mimo takiego rozwiązania, Austrii zagraża stąd może zawładnięcie dyplomatyczne, jak Belgii z powodu Duchesna.

Nieszczęśliwy wypadek zdarzył się z balonem „Zenit“, który d. 15 bm. ruszył w południe z Paryża. Balonista Sirel, Croce-Spinelli i Gaston Tissandier, dla badań naukowych. Balon wznosił się w górę z szalonym pośpiechem do wysokości 8000 metrów, a po południu o godz. 4ej spuścił się w departamentie Indre. Sirel i Croce-Spinelli byli bez duszy, a trzeci ich towarzysz ciężko chory: ten ostatni zeznał, że kiedy balon nagle wznosił się jak strzała na 8000 metrów, wszyscy trzej stracili przytomność. Croce-Spinelli przepadł jednak zaraz do siebie i otworzył klapy, przez co balon zaczął się spuszczać. W skutku tego opancyli się daj jego towarzysze. Gdy jednak Spinelli spadł, ten balon nabył spiesznie spuszczając się, choć mu ułżył ciężej, w przestrzeni wyrzucił aspiratora, który ważył 40 kilogramów. To było powodem, że balon znów szalonym pędem wznosił się w górę i wszyscy trzej stracili przytomność. Tissandier przyszedł do siebie, ale towarzysze jego już nie wrócili do życia. W Paryżu otworzył subwencję na wsparcie ich rodzin.

Wystawa niemiecką Towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych w biskupim pałacu przy ulicy Franciszkańskiej, otwarta co dzień o godzinie 11ej do 4ej prócz po- niedzieli. Wstęp w niedzielę 15 centów, w dzień powszednie 30 centów.

Dnia 17 i 18 kwietnia pochmurno i chłodno; termometr dnia 17 doszedł do + 7 i do - 0,7 R., zaś dnia 18 do + 8 i do - 0,2 R. Barometr opadał; dnia 19 kwietnia o godzinie 6ej rano stan jego był 328,95, termometr + 3,9 R. Wiatr zachodni.

We wtorek dnia 20 kwietnia: Sejm Agnieszki polickiej.

Bochnia 17 kwietnia. Pszenica 5-75, żyto 3-35, jęczmień 3-10, owies 2-10, groch 5-10, bób 3-35, kukurudza 4-50, siano 1-60, konic 1-80, słoma — 60, funt masła — 55.

Biała 17 kwietnia. Pszenica 4-40, żyto 3-50, jęczmień 3-10, owies 2-20, kukurudza 5-50, groch 6-60, bób 5-50, soczewica 10—, proso 7—, tataraka 5—, ziemniaki — 96, siano 2-40, konic 2-60, słoma 2-30, drzewo twarde 9—, miękie 6-50, konicznica 30—, funt męsa 24 1/2.

Przegląd polityczny od dnia 18 do 19go kwietnia.

HOTEL SASKI: Włodzimierz Garsztecki z Warszawy, Leopold Brendel z Rosji, Kazimierz hr. Krasiński ze Lwowa, Paweł ks. Sapieha ze Lwowa, Jan Tapinka z Pragi, W. Wangelheim z Wiednia, Ark. Stahl z Mielskowskiego, Z. Boński z Lwowa.

HOTEL WIKTORIA: Aleksander Głogowski z Gali- cji, August Kościński z Poznania, R. Dzięziński ob. z Siedlec, Jan Pilts z Odessy, Grzegorz Marow z Ki- jowa, Mikołaj Marow z Petersburga, Jan Childe Arm- strong z Londynu, Maksymilian Scholler ob. z Wiednia, Jakób Goll ob. ze Lwowa, Stanisław Krzeczowski ob. z Podola.

Nadesłane.

W *Gazecie Narodowej* z dnia 15 b. m. znajduje się protestacja p. Józefa Puchalskiego, który zarzuca listowi do hr. Stanisława Tarnowskiego, w piśmie wa- szem umieszczonemu, jakoby tenże nie miał w większo- ści wyborców pochodzić, a zdanie podpisanych było za- patrywaniem się ich tylko osobistym.

Nie będąc podpisanym na liście do hr. Stanisława Tarnowskiego z powodu choroby, która nie pozwoliła mi brać udziału w wyborach, z obawy by mnie kto o współ- nicztwo zdania z p. Józefem Puchalskim nie posiadał, oświadczam w imieniu własnem i mego sąsiada p. Wła- dysława Bzowskiego, (który przesyła mi z Wiednia pełnomocnictwo na wybór posła, kandydata hr. Stani- sława Tarnowskiego jako najgorzej mi polecał), że nie- tylko z tym listem zupełnie się zgadzam, ale oraz mam na pewnych danych opartą pewność, że na szczególne dla nas, zdanie p. Józefa Puchalskiego jest, z małemi wy- jatkami, tylko osobiste jego, a znaczna większość dobrze myślnych ludzi w kraju, pomimo, a może i dla tych tykrotnie obmówionych *Poroz,* które mogą być oglę- dniej, ale nie mniej w porę, w tych czasach materya- lizmu i upadku moralności napisane, hr. Stanisława Tarnowskiego (pomimo naucejającego poglądu p. Józefa Puchalskiego) do najbardziej zasłużonych mężów ojez- zny politycy i zarówno ze mną mają nadzieję, że i na- dal nie odmówi nam swojej światłej pomocy, p. Stani- sławowi Tarnowskiemu, jako nieodrodnemu synowi wstych przodków, swą wdzięczność wyrazi, za odważne wystąpienie jego przeciw złemu, oraz za upomnienie, byśmy ściślej nad naszym najdroższym skarbem czuwać.

Pantalowice Górne 17go kwietnia 1875.

Stefan Prek.

PRZEGŁAD POLITYCZNY.

Depesze telegraficzne.

Berlin 18 kwietnia. W sprawie okrętu „Gu- staw“ przyjęto jako zadosyćczenie za narusze- nie prawu niemieckiego wniosek przez Hiszpa- nie postawiony, aby na warowni Guestar obok chorągwi hiszpańskiej wywieszona była także nie- miecka, a tę powita okręt wojenny hiszpański 21 strzałami. Wynagrodzenie już wypłacone wynosi 71,000 mark.

Paryż 16 kwietnia. Agencja Havasa donosi: Wiadomości ogłoszone w Berlinie, że rząd fran- cuskich zarządził spieszne uzupełnienie kadr armii jest zupełnie błędne. Nie idzie bowiem o podwyższenie kadr, ale osważenie o ich zużycie, gdy na mocy u- stawy z d. 13 marca każdy pułk liczy o trzy kom- pany mniej, niż dawniej.

Paryż 17 kwietnia. Były minister handlu Desseilligny umarł dzisiaj.

Rzym 16 kwietnia. Izba uchwaliła ustawę nakładającą wstępne na zwiedzanie muzeów i ga- leryj sztuk pięknych. Minister sprawiedliwości przed-łożył ustawę względem założenia w Rymie naj- wyższego trybunału. Król wice niemiecki z żoną przybył do Brescii i przyjmowany był na dworcu kolei przez wielką ilość osób, poczem pojechał dalej.

Werona 16 kwietnia. Król wice niemiecki z żoną przybył tu dziś i przyjęty był przez prefek- ta. Wielka liczba osób i wiele pojazdów prywat- nych znajdowało się podczas przyjazdu królestwa.

Werona 17 kwietnia. Król wice pruski wzie- dzał dziś wraz z żoną osobowości miasta a jutro jechał do Vicenzy, skąd wieczorem wraca.

Neapol 17 kwietnia. Poseł niemiecki Keu- dell spodziewany jest jutro. Przywiezie on wła- snoręcznie list cesarza Wilhelma do króla. W dwor- cu kolei przyjmować będzie posta urzędnik wy-

szy dworu w mundurze i odwiezie go do hotelu. Zapewne król przyjmie jutro posła.

Bern 17 kwietnia. Rząd kantonu Aargau grozi księgom katolickim, jeśli będą utrzymywać dalej stosunki z biskupem Lachat i zwinęty nuna- cyaturą, bezwzględnie oddaleniem.

Madryt 16 kwietnia. Poseł austriacki wyja- chał wraz z sekretarzem poselstwa do Paryża. O- kret francuski wpadł pod Kartagena na opuszczo- ną goletę, która ma być statkiem niemieckim.

Stokholm 16 kwietnia. Królestwo Szwedzki przybędą do Berlina 27 maja i zabawią tam do 31-go, poczem królowa jechać do Marienbad. — We wtorek utworzony będzie nowy gabinet.

Christiania 16 kwietnia. Sejm po trzech- dniowych rozprawach odrzucił znaczną większo- ścią głosów wszystkie wnioski względem zmiany politycznego prawa głosowania.

Konstantynopol 17 kwietnia. We środę nadeszło do Paryża pismo Sultana, uznające króla Alfonsa. Sekretarz poselstwa tureckiego w Pa- ryżu powiezie je do Madrytu. (Spóźnienie nastąpi- ło z powodu korespondencji dyplomatycznej, wy- cześniej notyfikacji w Bukareszcie wstąpienia na tron króla Alfonsa, o co Porta czuła się być ura- żoną. Red.).

Nowy Orlean 16 kwietnia. Ciało praw- dawce Luizjany przyjęło kompromis między republikanami a demokratami, i zgodziło się na uznanie Kellogga gubernatorem kraju. W zgrom- adzeniu prawodawcom konserwatyści mają więk- szość.

Siódme posiedzenie, które sejm lwowski dziś odbywa, ma być według korespondenta naszego ostatniem przed feriami na święta wielkanocne ru- skie. Przypadają one, powiedziewać można, prawie na rękę, pozwalając komisiom wygotować prace, bez których Zgromadzenie nie może jak należy posu- wać swoich czynności.

Wiadomości o zręczeniu się Rady miejskiej lwowskiej praw swoich do propinacji, którą dawniejki wiedeński telegraficznie powtarza, nie doszła nas jeszcze szczegółowo. Widzimy w niej tylko pewien nacisk na Sejm, aby na obecnej sesji załatwił kwestję propinacji, co także, nie przesztaniemy powtarzać, jest naszym gorącym życzeniem.

Podróż N. Pana po Dalmacji odbywa się według programu i nadziejemy. Przyjście, jakiego wazę dziś doznaje, dowodzi usposobienia ludności rów- nież radosnego i wdzięcznego. Szczęśliwie podane „Tagblatt“ odnoszące się do konsułów tureckich w Zadarze i Raguzie świadczą, że sprawa Wschod- nia, jak nam skądinąd donoszono, nie jest cał- kiem obcą podróży cesarskiej.

Zdanie zmiany ordynacji wyborczej, podniesio- ne przez starośców w ich organach, wydaje się „N. Pr.“ pomyślnym symptomem, a to dla tego, że reforma wyborcza ma się dotyczyć sejmiku czeskiego a nie Rady państwa. Nam zaś trudno od- dzielić jednego od drugiego. Gdyby z wyborów na intrę ordynacji wyborczej oparty, wyszli posio- wie odpowiadający życzeniom stronnictwa konser- watywnego, tak, że mogłoby ono wziąć czynny udział w sejmie, to sądzimy, że w wyborach do Rady państwa wypadłby inaczej. W zdaniu reformy wyborczej zgadzają się starościsi z młodocia- mi, którzy już stawali te same życzenia. Tacy wskazywają, że nie o sam sejm praski tu chodzi, bo młodocisi, jak wiadomo, zasiadają w Sejmie a nie biorą udziału w Radzie państwa. Najlepszym atoli dowodem, jak dalece opozycja czeska jest zawsze koczującą w gardle wienokonstytucyjnym, jest to ciągle łudzenie się, że opór czeski słabnie i zmierza do zgody, że mówimy, do ustępstwa, bo zgody Czesi chcą od dawna i zawsze do niej go- towi, gdyż ich historyczne prawa uznano.

Izba niższa sejmiku pruskiego uchwaliła w piątek ustawę o wykreśleniu z konstytucji pruskiej §§ 15, 16 i 18, mówiących o stosunku Kościoła do pa- ństwa, a w sobotę Izba wyższa uchwaliła ostate- cznie ustawę, przez którą niższą przyjętą o od- jęciu duchowieństwu uposażenia ze skarb pa- ństwa; dalej Izba niższa uchwaliła ustawę o wy- nagrodzeniu adwokatów i przystąpiła do ordynacji gminnej, przeciw której partya postępową oświad- cza się; mimo tego ośa ustawa zapadła większo- ścią 240 głosów przeciw 103. Zarazem uchwa- lono wczoraj, aby przedłożyć na najbliższej sesji ustawę o urządzeniu gmin wiejskich, od cze- go minister spraw wewnętrznych wszelko wymo- wił się.

Cesarz Wilhelm przejeżdżał dwa tygodnie w Wies- baden, a z powrotem stanie w Berlinie 3go maja dla powitania cara, który zatrzyma się w Berlinie w przejeździe; naówczas wróci do Włoch król wice pruski. Król Szwedzki przybędzie do Berlina w końcu maja, w przejeździe do kapeli. Pobyt jego w Berlinie nie będzie zapewne oby- polityczny. Dziś po upadku Danii, Szwecja musi się liczyć z Prusami.

Pomimo konstytucji zapewniającej wolność duku, wolność osobistą i wolność mieszkani, tajemnicę li- stów, wolność stowarzyszeń, gwałcenie wszystkich tych kardynalnych ustaw jest dziś w Prusach na

porządku dziennym. Oczywiście, że zamachy te wymierzone są przeciw katolikom, a że i sądy zo- stają pod wpływem władzy państwa, a nadto stają jako stronnictwo wyznawców, zatem na całej linii czy to drogą administracyjną, czy sądową katolicy nie znajdują opieki pod tarczą ustaw. Widocznie przedewszystkiem zadaniem jest zgnieść i złamać orasę katolicką, aby żaden głos z obozu kato- lickiego nie mógł się już odezwać.

Świeżym tego przykładem rewizja bezprawnie przedsięwzięta w administracji *Frankfurter Ztg.*, gdzie bez żadnego powodu zabrano książki mogą- cie objaśniać politykę, kto prenumeruje tę gazetę, ja- ki jej stan majątkowy, kto i ile pobiera płacy z „współpracowników“, jakie utrzymuje dziennik ten związki zamiejscowe itd. Drugim tego rodzaju fak- tem, który podajemy nie jako unikat, lecz jako komentarz stosowania ustaw o wolności w Pru- sach, jest uwieszenie odpowiedzialnego redaktora *Germanii*, p. Thieme. W piątek wieczór wzięto go z biera i stawiono przed sądem, nie uprzedzi- wszy go wcale i nie wezwawszy go, aby się stawił. Redakcja otrzymała później zawiadomienie, że z nakazu sądu sędziego p. Thieme odpowiadać ma z aresztu. Powód uwieszenia nie został jej u- dzielony, ale biuro Wolfa rozeseła telegram do- noszący o uwieszeniu redaktora za obrazę Cesarza i inne jeszcze przestępstwa drukowe.

Książę biskup Wrocławski obchodził w sobotę 50-letnią rocznicę kapłaństwa swego. Obchód ten byłby w każdym innym razie przeszedł cicho; dziś dał on powód do głośnych manifestacji katoli- ckich nie tylko na Śląsku, ale w całym państwie Pruskiem.

Sprawa między Niemcami a Belgią, którą tym- czasowo wyjął minister hr. Aspremont-Lynden w sejmie belgijskim, jest tylko do czasu w za- wieszeniu, bo lubo zmieniono ton ostrej i wyzy- wającej w Berlinie, wszelako chcieliby użyć takiej drogi nacisku do uzyskania ze strony państw słab- szych pewnych rekcji przez zmianę ustaw doty- czących, iż niewolno będzie za granicą krytykować polityki pruskiej i oceniać jej gwałt wobec ko- ściół. Dziś wieczór ma w parlamencie angielskim lord Russell interpelować gabinet w tej sprawie. Wnosząc z pism Russella przychylnych Prusom ze względu na ich politykę anty-kościelną, przypuścić trzeba, że interpelacja będzie chciała dogodzić Bismarkowi.

Wiedeń 19 kwietnia (prywatnie). Dziś na posiedze- niu sejmiku Hausner wnosi utworzenie wydziału lekarskiego na uniwersytecie lwowskim kosztem państwa. Grunt gmachu sejmowego został według wniosków komisji przyjęty i uchwalono wybór ko- misji naftowej. Przysię posiedzenie po świętach ruszki.

Wiedeń 19 kwietnia. Zakończony Sigla otrzymał z Rosji zamówienia w wysokości 7 mi- lionów złr.; z tego więc powodu nie rozpuści ro- botników.

Wiedeń 19 kwietnia. Król Wiktor Emanuel nadał przesłany ministerów ks. Adolfini Auersper- gowi z powodu zjazdu weneckiego wielką wstęgę orderu św. Łazarza.

Wrlka 18 kwietnia, przed południem. Po wysłuchaniu mszy św. odjechał Cesarz do Knia podczas pięknej pogody. Władze i ludność żegnały Cesarza z serdecznością. Droga prowadzi do Krks i Topolje, gościńcem przez Francuzów zbudowanym i dobrze utrzymanym. Na granicy witała Cesa- rza milicja krajowa okrzykami: *żywio!* Wszędzie, gdzie Cesarz przejeżdżał, witali go mieszkańcy z chorągwiemi słowiańskimi, objawiając zapał swój strzałami z pistoletów i strzelb. Cesarz podziwiał podczas podróży przeliczny widok łańcucha Alp i z niektórych miejscowości kazał robić szkice. Na granicy powiatu Wrlki pożegnały Cesarza wła- dze Knia, a powitały go władze z Wrlki, dokąd nastąpiło przybycie o godzinie 9 rano. Pogoda była przełiczna. Wśród dźwięku dzwonów i okrzy- ków *żywio!* stanął Cesarz w zabudowaniu sądu powiatowego, przyjmował duchowieństwo różnych wyznań, władze, reprezentację gminy, zrobił prze- gląd milicji krajowej ochotniczej, zwiędził kościo-

ły i szkoły i przypatrywał się tańcom ludowym, wykonanym z wielką wesołością przez zgrupowa- ny lud. Po obiedzie nastąpiła dalsza podróż. N. Pan cieszy się ciągle najlepszym zdrowiem.

Syn (Sinj, Sign) 18 kwietnia w nocy. Cesarz po południu po przybyciu po niego liczącej kawala- dady w orszaku Rodońców, powitany ze wzrusze- niem przez tłum ludu świętecznie ustrójony, odbył wjazd do miasteczka Synia przez bramę tryumfal- ną. Miasteczko było świetnie przybrane. Cesarz wysiadł w starostwie powiatowym, odbył przegląd kompanii honorowej, batalionu obrony krajowej w narodowym stroju i jazdy obrony krajowej, kazał im delfiować, przyjmował duchowieństwo, władze, radę gminną, udzielił posłuchań, zwiędzał zakłady. Punktem najszlachetniejszym uroczystości były tur- nieje historyczne o nagrodę, ustanowione na pa- miątkę zwycięstwa krajowych sił zbrojnych w ro- ku 1715 nad wojskiem obłąkaczem Turków. Wśród niezliczonego natłoku odprawiono te goni- tary przed Cesarzem: 24 jeźdźców z lepszego stanu przystrojonych w narodowe ubiory na koniach przystrojonych w srebro, odprawili z wytwornością i odważą goniw pierścieniową. Po obwołaniu zwy- cieżcy, przewodniczący, właściciel dóbr Tripala, miał mowę patrytyczną do Synów i Cesarza, w której przedstawił historyczne znaczenie uroczystości i położył nacisk na nieograniczoną wierność i przy- wiązanie ludu do domu cesarskiego i dziękował Ce- sarzowi za obecność. N. Pan podziękował wzru- szony, poczem przed rezydencją cesarską odbył się taniec narodowy, któremu Cesarz przyglądał się z okiem. Następnie zwiędzał Cesarz świetną ilumi- nacją i ognie sztuczne.

Wiesbaden 18 kwietnia. Cesarz Wilhelm przybył tu przed południem i wśród okrzyków li- cznego tłumu ludu pojechał na zamek. Miasto przybrane świętecznie, pogoda wspaniała.

Bruksella 19 kwietnia. *Journal d'Anvers* dowiaduje się, że nota niemiecka z d. 15 kwietnia wyraża zdanie, iż wobec postępów cywilizacji da- wne prawa międzynarodowe nie wystarczą, a byłyby pożądanem ułożyć nowe przepisy, tak, aby każde państwo mogło rząd innych państw skutecznie dawać opiekę. Niemcy zamierzają zmie- nić swoje ustawodawstwo w tym duchu i pragną, aby także Belgia i inne państwa podobnie uczy- niły. Pytanie to byłoby na kongresie rozwiązane.

Bruksella 19 kwietnia. *Independ. belge* za- pręcza najwyraźniej doniesieniu paryskiemu, ja- koby w Berlinie krążyła pogłoska, że Rosja i Au- strya mają popierać w Brukselli reklamacje nie- mieckie.

Londyn 19 kwietnia. O'Reilly będzie dzia- łać interpelować rząd, ażeby prawda jest, że rząd niemiecki w styczniu 1874 wezwał rząd angielski, aby przedsięwziął w rząd belgijskiego kroki z po- wodu ówczesnej agitacji ultramontańskich w Belgii.

Rzym 18 kwietnia. Dzienniki stwierdzają sym- patyczne przyjęcie królewiczostwa Pruskich w mi- astach dotąd zwiedzanych.

Neapol 18 kwietnia. Poseł niemiecki Keu- dell urzędowanie był w powozie dworskim przywie- ziony do pałacu królewskiego i wręczył królowi własnoręcznie list cesarza Wilhelma. Cesarz wyra-ził w tem piśmie żywe ubolewanie, iż z powodu stanu zdrowia niemógł przedsięwziąć teraz podróży do Włoch. Posłuchanie posła trwało pół godziny.

Belgrad 18 kwietnia. Serbia obchodzi dziś dwulecie święta narodowe, rocznicę powstania na- rodu i oddania jej twierdzy. Miasto z tego powodu przystrojone chorągwiemi. Po nabożeństwie odby- wa się przegląd wojsk, przyjęcie u dworu, a wie- czór iluminacja. Dekret księżęcy zarządza puszcze- nie w obieg nowej monety srebrnej.

Ateny 17 kwietnia. Wszystkie uchwały Izby otrzymały sankcję królewską. Zamknięto tu na mie- siące gimnazjum z powodu zaszytych w niem za- mieszek.

Kursa. Wiedeń 19 kwietnia, godz. 2 m. 45 po poł. Renta papierowa 70-55 — Renta srebrna 74-75. — Losy z r. 1860 111-60. — Akcje Banku Narod. 960. — Akcje kredytowe 234-75. — Londyn 111-35 — Srebro 103-50. — Napoleony 8-89. — Dukaty 5-24. — 100 Mark pruskich 54-45. — Lombardy — Losy z r. 1864 — Akcje Kolei Karola Ludwika — Akcje Lwowo-Czerniowieckiej — Akcje kolei węg. półn. wschod. — Akcje kolei węg. wschod. — Losy tureckie — Obligacje indenn. galicyjskie 86-50. — Losy premii węgierskie — Akcje kolei Koszyko-Bogum. — Akcje kolei półn. zach. austr. — Akcje franko-węgier. — Akcje franko-austr. — Tal. — Ruble — Usposobienie giełdy:

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY I WYDAWCA
Antoni Kłobukowski.

Kurs papierów i pieniędzy.

Kraków 19 kwietnia.

skądaj	piasek
treść austriacka na 100 złr.	105 — 108 —
Kupony austry. płatne	104-60 109-50
Srebro austriackie na 100 rub.	153-75 157-50
Pruskie Reichsm. 100 M.	54-60 54-20
Dukat austriacki i turecki	5-23 5-18
Napoleonor 2 sztuka	8-97 8-83
Oblig. indenn. galic. na 100 złr.	87 — 85-60
4% listy zastaw.	77 — 76 —
5% listy zastaw.	86-75 86-50
6% listy zastaw.	92-50 91-50
7% listy zastaw.	90-50 89-50
8% listy zastaw.	92 — 91 —
9% listy zastaw.	100 — 99 —
10% listy zastaw.	91-25 90-50
11% listy zastaw.	100 — 98 —
12% listy zastaw.	101 — 99 —
13% listy zastaw.	84-50 82-50
14% listy zastaw.	80 — 75 —
15% listy zastaw.	80 — 81 —
16% listy zastaw.	84-50 82-50
17% listy zastaw.	80 — 75 —
18% listy zastaw.	84-50 82-50
19% listy zastaw.	80 — 75 —
20% listy zastaw.	84-50 82-50
21% listy zastaw.	80 — 75 —
22% listy zastaw.	84-50 82-50
23% listy zastaw.	80 — 75 —
24% listy zastaw.	84-50 82-50
25% listy zastaw.	80 — 75 —
26% listy zastaw.	84-50 82-50
27% listy zastaw.	80 — 75 —
28% listy zastaw.	84-50 82-50
29% listy zastaw.	80 — 75 —
30% listy zastaw.	84-50 82-50

Wiedeń 17 kwietnia.

skądaj	piasek
4% jednokrot. dług. państwa	70-75 70-65
5% jednokrot. dług. państwa	74-75 74-70
6% jednokrot. dług. państwa	93 — 98 —
7% jednokrot. dług. państwa	98 — 98 —
8% jednokrot. dług. państwa	80-40 80 —
9% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
10% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
11% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
12% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
13% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
14% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
15% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
16% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
17% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
18% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
19% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
20% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
21% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
22% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
23% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
24% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
25% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
26% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
27% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
28% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
29% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
30% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50

Wiedeń 17 kwietnia.

skądaj	piasek
4% jednokrot. dług. państwa	70-75 70-65
5% jednokrot. dług. państwa	74-75 74-70
6% jednokrot. dług. państwa	93 — 98 —
7% jednokrot. dług. państwa	98 — 98 —
8% jednokrot. dług. państwa	80-40 80 —
9% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
10% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
11% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
12% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
13% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
14% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
15% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
16% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
17% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
18% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
19% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
20% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
21% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
22% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
23% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
24% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
25% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
26% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
27% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
28% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
29% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
30% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50

Wiedeń 17 kwietnia.

skądaj	piasek
4% jednokrot. dług. państwa	70-75 70-65
5% jednokrot. dług. państwa	74-75 74-70
6% jednokrot. dług. państwa	93 — 98 —
7% jednokrot. dług. państwa	98 — 98 —
8% jednokrot. dług. państwa	80-40 80 —
9% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
10% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
11% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
12% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
13% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
14% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
15% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
16% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
17% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
18% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
19% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
20% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
21% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
22% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
23% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
24% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
25% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
26% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
27% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
28% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
29% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50
30% jednokrot. dług. państwa	87 — 86-50

W dobrach wiśnickich
w starostwie bocheńskim położonych, jest
do sprzedania **1000 kóp 2 i 3-le-**
tnich słanców sosny i modrze-
wiu, które częściowo lub w całości nabyte
być mogą, po nadesłaniu do zarządu dóbr
Wiśnicz w Bochni, po 10 cnt. za kopę.
(934-1-3)

Majętność
 jakiegokolwiek obszaru **poszu-**
kiwana jest w Galicyi
do zakupienia. Za waru-
 nek kładzie się, aby zamiast za-
 płaty przyjęte były dwa domy
 czynszowe w Berlinie. Szczegó-
 łowe oferty uprasza się nadesłać
 do *Wolfa* w Świdnicy (Schweid-
 nitz) Wilhelmsplatz, w Śląsku
 pruskiem.
 (1006-1-2)

Pierwsza c. k. uprzyw.

**Fabryka mebli żelaznych
i odlewnia metalu**

pod firmą

August Kitschelt's Erben

**Rudolf Kitschelt, ces. k. nadworny
dostawca,**

**Skład: Stadt, Märkerstrasse
Nr. 46, Heinrichshof.**

**Fabryka: w Wiedniu, Josefstadt,
Baugasse Nr. 1,**

**odznaczona na wszystkich wysta-
wach powszechnych.**

Mebłe
ogrodowe.
Namioty
ogrodowe.
Fotele
do suwania.
Mebłe
do podróży.
Mebłe
salonowe.

Łóżka.
Kręcone
schody.
Balaski do
schodów.
Balaski do
balkonów.
Figury do
wodotrysków
Świeczniki.

Od Kwieta. znaczenie zniżone ceny.

 Ilustrowane ceniki bezpłatnie.

(1004-1-6)

Ozują się z **wdzięczności** spowodowanym, publicznie zaświadczyć, iż przez użyć **Balsamu Billfingera** **z** zupełnie wyleczony zostałem z **moich** **kilkuletnich reumatycznych cierpień** w stawach kolan, z których lekarze wyleczyć mnie nie mogli. Użyłem tego **balsamu Billfingera** podczas jednej z moich podróży w interesie do Magdeburga. Ponieważ **wielu cierpiących** wstrzymuje pewnie **uprzedzenie** przeciw używaniu tego balsamu, przeto uważam za stosowne, polecić **balsam Billfingera** **z** **pełnym przekonaniem** do zwrócenia nań **ogólnej uwagi**. Również staraniem mojem będzie, postarać się w **mojej ojczyźnie** o rozszerzenie tego balsamu itd. itd. Obecnie w Magdeburgu, 2 Stycznia 1872 r.

J. de Groen, z Rotterdamu.

Czcionkami Drukarni Leona Paszkowskiego.

Rzadka sposobność!
 ie pierwsze wygrane frankfurckiej loteryi k
 gdyż przy ostatnim ciągnięciu pierwsza wygrana nie była odebrana.
 osowanie dwóch kompletnych czwórek, 11 gustownych powo
60 kont itd. — Ciągnięcie dnia 3 Maja 1875 r.
 o zitr. 3 c. 50 w. a. wraz z przesyłką opłatną wykazu wygranych, są jeszcze do nabycia u
S. Markus w Frankfurcie n. M. lub **S. Markus** w Offenbach n.
 ga. Przy zakupnie 15 losów udziela się jeden darmo. (748-13-)

Z a p i s y
do
współdziału
w grach towarzyskich
na
WĘGERSKIE
losy premiowe
nominalnej wartości zlr. 100
będą od dnia dzisiejszego przyjmowane.
Gra towarzyska rozpoczyna się z następnem
ciągnięciem 15 Maja.
Rocznie 4 ciągnięcia.
z głównym wygraniem zlr. 150,000,
z mniejszem „ zlr. 10,000, 5,000.
Najmniejsza wygrana zlr. 124
wzrasta do zlr. 200.

1. Każde towarzysztwo
2. Każda wygrana, trwania wpiat, w
3. Po rozwiązaniu t w rękach towarz
4. **Cena udziału** albo przekazem p **4 zlr. w. a.**
5. Po nadejściu zgl opłaconych przek wszelkich trudow

Ponieważ do zlr. 200, przynietylko niemożliw
najlepszego ulokow

Schostal & Härtlein w Wiedniu, Graben 30.

Tanią dobrą bieliznę męską i damską

plóciennę chustki do nosa, płótno na prześcieradła i bieliznę stołową itd. itd., polecamy naszym Szanownym kupującym i Publiczności po nader tanich cenach, **racząc** za rzetelne wykonanie, gdyż firma nasza zbyt dobrze jest w Galicyi znana, abyśmy jeszcze potrzebowali takową wychwalać. Wystarczy najmniejsze zamówienie na próbę, aby przekonać się o naszej działalności.

Listowne zamówienia z Galicyi w polskim języku będą odwrotnie jaknajlepiej wykonane, a nieodpowiednie rzeczy napowrót przyjęte.

Obszerny cennik rozsyłamy opłatnie.

Z wysokim szacunkiem

Schostal & Härtlein,

Fabrykanci płócien i bielizny, główny skład w Wiedniu, Graben 30 „zur gold. Krone.“

Filie nasze znajdują się pod tą samą firmą:

w Odesie rue Deribas.	w Medyolanie Corso N. 30	w Turynie Via Roma.
w Florencyi Via Ceritani.	w Rzymie Corso N. 161.	

Główny fabrykanci naszej bielizny męskiej i damskiej, chustek do nosa, towarów płócien, itd. itd.

Koszule męskie z najcieńszego bardzo dobrego angielskiego sztyngiu (szyfon) gładkie lub w paski z kołnierzem lub bez tegoż po zlr. 2, 250, 3, najlepiej najcieńszy gatunek **koszuli sztyngiowego**, gors i **mankiety z najcieńszego płótna** po zlr. 350 4, z gorszym płóciennym i la fantaisie zlr. 450 do 5 zlr. z bardzo ładnym haftowanym gorszym płóciennym, **koszule balowe lub weselne** po zlr. 6, 650 7, 8, 9 do 10 zlr. Należy podać szerokość szyi.

Kolorowe koszule męskie najnowszy bardzo gustowny wzór z bardzo dobrych materiałów po zlr. 225, 250, z bardzo ciekawej francuskiej materji 3 zlr., z kretonu zlr. 325, 350, koszule oxfordzkie, najnowsze wazy po zlr. 3, 350, 4, najcieńszy gatunek.

Płócienne koszule męskie, gładkie z gorszym w paski po zlr. 250 3, 350, 4, 5, do 6 zlr. bardzo słizny gatunek z najcieńszego rumburskiego lub belgijskiego płótna zlr. 650, 7, 8, z haftowanym gorszem, koszule balowe, weselne po zlr. 7, 9, 10, 12 do 15 zlr.

Koźnierzyki męskie z bardzo ciekawego sztyfonu, 1/2 tuzina, zlr. 150, 11-15, z bardzo ciekawego płótna 1/2 tuzina zlr. 250, 3, **mankiety** z bardzo ciekawego sztyfonu 1/2 tuzina zlr. 250 i 3, z bardzo ciekawego płótna zlr. 375 i 450.

Kalesony męskie z bardzo dobrego rumburskiego płótna na tasienko lub do zapinania, niemieckiego lub francuskiego kroju po zlr. 120, 150, 175, 225, 250 do 3 zlr.

Koszule damskie z prawdziwego płótna gładkie na tasienko po zlr. 150, 175, dziergane zlr. 2, 250 do zlr. 3; z rozpiętkami lub do zapinania na ramieniu z dzierganiem paskami po zlr. 3, 350; z haftowaniem paskami (rzeczny haft) zlr. 4, 450 do 5 zlr.; koszule damskie z obrąbką lub kreplem i la fantaisie upstrzone haftowaniem paskami po zlr. 350, 4; bardzo piękne haftowane koszule damskie z angielskiego sztyngiu lub sztyfonu, gładkie na tasienko po zlr. 125, z rozpiętkami lub do zapinania na ramieniu po zlr. 185, z obrabkaniem zlr. 250, 275, do zlr. 3 zlr.

Koszule damskie nocne z angielskiego sztyfonu z obrabkaniem po zlr. 250, z siodełkiem bardzo praktyczne i wygodne zlr. 3, 350, 4, 5, do zlr. 6.

Listy i zamówienia upraszamy adresować: **Schoстал & Hărtlein, Wăschefabrik, Wien, Graben 30 „zur goldenen Brone.“** (526-9-)

Majki damskie z dobrego angielskiego sztyfonu z obrabkaniem po zlr. 125, 150, z haftowanym obrabkaniem i la fantaisie zlr. 2, 225; bardzo piękne z haftowaniami wkładkami zlr. 250, 275, 3, do zlr. 350.

Spodnice damskie rozmaitej długości do ubioru z obrabk., spodnice modne z dobrego sztyngiu zlr. 275, 3, 350, 4, z haftowaniami bardzo pięknymi wkładkami zlr. 6, 650, 7, 8, do 9 zlr.; spodnice z ogonami rozmaitej długości po zlr. 375, 450, 5, 6, 7, 8, 9, 10 do 15. Spodnice z ogonami z mulu z koronkami zlr. 12, 13, 14, 15.

Płaszcz do fryzowania (**peniary**) zwykłe gładkie po zlr. 250, z obrabkaniem ustrojone zlr. 350, 4, z bardzo pięknymi haftowaną wkładką zlr. 6, 7, 8, 9 do 10.

Ponoczozy damskie lub skarpetki męskie białe lub w kolorowe paski, pół tuzina zlr. 350, 4, 450, 5. **Ponoczozy po kolana dla dam** pół tuzina zlr. 6, 650, 7, 8, 9, 10 do 12.

Przecieradła płócienne bez szwu najlepiej gatunek 6 sztuk 1/2, szerokości zlr. 16, 17, 18 do 20 zlr.; 1/4 szerokości 6 sztuk zlr. 19, 20, 22, 23 do 25 zlr.; 1/8 szerokości 6 sztuk zlr. 22, 24, 26 do zlr. 30.

Ręczniki drlichowe 1/2 tuzina zlr. 250, 275, 3; adamaszkowe 1/2 tuzina zlr. 3, 350, 4, 5 do 6 zlr.; garnitury stołowe na 6 osób, drlichowe zlr. 450, 5, 550, 6; adamaszkowe na 6 osób zlr. 8, 9, 10, 12 do zlr. 15; garnitury na 12, 18 i 24 osób stołunkowo drożej. Obrusy także pojedynczo.

Chustki do nosa płócienne pół tuzina zlr. 120, 150, 175, piękny gatunek zlr. 2, 250, 3, 4, do zlr. 5; z prawdziwego francuskiego batystu nicianego po zlr. 2, 250, 3, 4, 5, 6 do zlr. 8; chustki batystowe z kolorowymi brzegami, najnowszy wzór 1/2 tuzina zlr. 150, 175; z prawdziwego batystu lilianego 1/2 tuzina zlr. 3, 350, 4 do 5 zlr.

Wypełne wyprawy ślubne po zkr. 300, 500, 800, 1,000, 2,000 do zlr. 10,000 zawsze gotowe. Korespondency wypraw dam. Nasz obszary cennik rozsyłamy i rozdajemy darmo.

Wszelkie rodzaje bielizny wykonane będą także według wzoru, miary lub podania, w jaknajkrótszym czasie, również podejmujemy się wyhaftowania imion lub monogramów kupionej u nas bielizny lub bielizny stołowej.

Obrazy olejne, Ramy i listwy złożone i rzeźbione.

Kutrzeba i Murczyński

Handel papieru
przy ulicy Grodzkiej L. 86 (250-33-)
„pod Chłirczykiem“.

Introligatornia
w głównym Rynku L. 45
w Szarej Kamienicy.

po cenach umiarkowanych wszelkie papiery do pisania i rysowania
i przybory do tegoż, **farby olejne i płótna**, albumy, pugi-
lary, oraz wszelkie galanterye, **ramki na fotografie**
w wielkim wyborze, bilety, powinszowania, bilety wizytowe i mo-
nogramy i wszelkie **roboty introligatorskie**.

Zamówienia z prowincyi uskuteczniają się odwrotną pocztą.

Fotografie i stereoskopy z wystawy wiedeńskiej.

Warunki.

(840.)
Kasie na jeden lub kilka do towarzystwa należących losów w 8 ciągnięciach odbywających się po
zostanie natychmiast gotówką udział biorącym po odrzuceniu ceny kosztów za nowy natomiast
Kasie otrzyma każdy udział biorący za każdy udział, który w towarzystwie posiada, znajdujący
os oryginalny.
Wynosi zlr. 105, na co przy zgłoszeniu się w mojej kasie należy złożyć zlr. 5 lub też lis
ym nadesłać, **reszta zaś ma być zapłaconą w 25 miesięcznych ratach**
otrzyma kupującą kwit udziałowy, w którym wypisane są serie i numera 100 losów, a zaraz
ocotowych (dla Węgier węgierskie przekazy pocztowe) do nadesłania rat oplatnie, przezo om
ów pieniężnych.

Wykazy ciągnięć przesyłane będą oplatnie.

a zakupna wynosi zlr. 105, najmniejsza zaś wygrana już zlr. 124 a r
minąwszy cztery razy w roku powtarzającą się nadzieję wygrania strata
le w najgorszym razie mała wygrana pewną, przez co los ten nadaje się
kapitału.

Promesy po 2 zlr. i 50 c. za stempel.

Ferdynand F. Leitner,
ces. król. nadworny kantor zmiany w WIEDNIU, I., Schottenring 1.

KASY
ogniotrwałe
Fryderyka Wiesego
nabyć można w Krakowie jedynie
w Agencji dla Rolników
S. Mikuckiego
w Krakowie pod Nr. 28.
(88-16-)

zysku będą odwrótnie
napowrót przyjęte.

iraben 30 „zur gold. Krone.“

na:

w Turynie
Via Roma.

mie
161.

osa, towarów płócien, ltd. ltd.

z haftowanymi obróbkami a i fantaisie zlr. 2,
haftowanymi wkładkami zlr. 2-50, 2-75, 3

rozmaitej długości do ubioru z obróbk., spo-
żo sztywno zlr. 2-75, 3-50, 4, z hafto-
wkładkami zlr. 6, 6-50, 7, 8, do zlr. 9; spo-
żtej długości po zlr. 3-75, 4-50, 5, 6, 7, 8, 9,
ogonami z mulu z koronkami zlr. 12, 13, 14.

owania (peniory) zwykle gładkie
m strofione zlr. 3-50, 4, z bardzo pięknie
r. 6, 7, 8, 9 do 10.

ie lub skarpetki męskie białe lub
tuzina zlr. 3-50, 4, 4-50, 5. **Pojęzochy**
m pół tuzina zlr. 6, 6-50, 7, 8. Fil d'Ecosse
r. 10 do 12.

cienne bez szwu najlepsze gatunek 6
r. 16, 17, 18 do 20 zlr.; $\frac{1}{4}$, szerokości 6
23 do zlr. 25; $\frac{10}{16}$, szerokości 6 sztuk zlr. 22,

z 1/2 tuzina zlr. 2-50, 2-75, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

GUARANA
PP. GRIMAULT ET Cie APIEKARZY W PARYŻU
8, ulica Willewie.

Jeden proszek rozpuszczony w liście wody oczkzonej i żażyty, dostatecznym jest do uśmierzenia natychmiast najsilniejszego bólu głowy i migreny i do wyleczenia rąn i zakażka i biegunki. Sprzedaje się w pudełkach zawierających dwadzieścia proszków.

Dla uniknięcia fałszerstwa, żądać należy, aby każdy proszek był zaopatrzony podpisem GRIMAULT & Comp.

Dostęp można w Krakowie w aptece p. Józefa Trawczyńskiego i u p. W. Redyka. — we Lwowie w aptekach pp. Mikolaja, Zerlina i Backera. — w Brodach u p. Kullaka i Franzosa. — w Bzeczowie i n. Schaitera. — w Czerniowcach w aptece p. Golichowskiego.

60 cet. ziemniaków
rózanc (Rosenkartoffeln)
 tutejszej produkcji. Cennar wied. po 2
 złr. jest do nabycia za pośrednictwem
 Agencji dla Rolników S. Mikuckiego
 w Krakowie w Ryнку Nr. 28.
 Tamż jest do nabycia **Gips**
 surowy nawozowy. (945-3-3)

Nasienie buraków
olbrzymich pastewnych
Pohla ze słynnej produk-
cji w **Krzeszowicach**,
jest do nabycia **po 55 c. funt**
w **Agencji dla Rolników**
S. Mikuckiego
w **Krakowie, Rynek Nr. 26.**
(800-4-10)

Clayton & Shuttleworth
fabrykanci maszyn rolniczych
w Krakowie, Rynek N. 28
polecają PP. Rolnikom
Sieczkarnie, (89-15-
Szrotowniki,
Szarpacze do buraków,
Krajaćsze do buraków,
Gnojotowniki do makuch,
Młyny do czyszczenia
zboża,
Pernoletta w Paryżu cy-
lindry do gatunkowania zboża
i czyszczenia z kąkolu, wilka, wyki
owsa itd.,
Hignetta w Paryżu cri-
bleury przyrządy do gatunkowa-
nia zboża,
Sikawki Noela w Paryżu
służące jako sikawki ogniowe, jako
pompę do gnojówki, jako sikawki
ogrodowe do rośnienia gazonów itd.
Cenniki na żądanie bezpłatnie i franco
CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Pełnomocnik **S. Mikucki**
Agencya dla Rolników
w Krakowie, Rynek Nr. 28.

Już nie trzeba froterów!!
V. Wischina prawdziwą
 kauczukowo-woskową
PASTĘ
 do zapuszczania posadzek
 polecia handel pod firmą
ANDRZEJA SCHULTZA
 w Krakowie, Rynek Nr. 26.
 Zamówienia zamiejscowe bezwzględnie uskutecznia. (749-9-10)

Trawy miodowej

(holcus lanatus), świeżej i pewnej, dostać można u **J. Bulewskiego w Bechni** po cenie 4 zł. w. a. za korzece, wraz z workiem i owinięciem ospydka do kolei. — Przy zamówieniu dolicza się tylko mały transport. Jestto jedna z najlepszych traw do podsiawiania ugorów i łąk, bo jest najwcześniejsza, rośnie wysoko i znosi wilgoć i posuch, jakoteż do podsiawiania koniowców, osłobwień i letnich w słabszych gruntach, które od wyznaczonych ochrania. Sieje się na wilgotną ziemię, bo nieznosi włości, a potrzebuje dużo wilgoci do kiełkowania. Na łąkach i czystych piaszkach z trudnością wschodzi.

(693-13-14)

Ból zębów wszelki i największy, usuw-
natelychmi i trwale sławn
LITON, gdy nie pomaga już żaden środek.
Fl. 36 i 60 ent. — Dalej 60 ent. i 1 zlr. Esency
na łoki i kędziory
PALMA, nadaje polysk i trwałość lokom. —
W Krakowie w aptece E. Stockmarr. (695-3-4)

Tylko za 5 złr. w. a.
otrzymaną można cały szereg nagrodzonych
na wystawie powszechnej nagro-
dzonych **miotów**. Szerog ten składają:

1. piękny idący zegarek **giewński** i
długim lancetowym,
1. eleganci **brązowy przrząd do**
pisania z trzkiem do piór,
2. eleganci **brązowe lichtarze**, w
kształcie figur,
1. kompletny **przrząd do szycia** w pu-
dełeczku z talmi-złota,
1. **ciuciernica** zamykana,
1. japoński **pudełko** na cygara w pię-
knych kolorach,
1. **salonowy zegar stołowy** z ciągnio-
nego talmi-złota,
1. bardzo eleganci **album** na **foto-**
grafje bogato złotem wysadzane,
1. piękna ręczna **torbka skórzana** i
obrazkiem mozaikowym,
1. stuletni **kalendaryk** wskazujący dnie,
niezbędny w każdym domu.

Wszystkie te przytoczone, zadziwiająco
pięknie i tanie reszki z wystawy powszechnej
kosztują razem **tylko 5 złr. w. a.** Do-
stać można w sklepie towarów **BLAU &**
HANN, Wien I, Schwibbogen-gasse 1.
Rozsyłka za załączką. (811-1-6)

Odpowiedzialny Redaktor Drukarni Józef Łakociński